

Un Sant Sopar més a prop del cel

Dg, 10/07/2016 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) Una proposta plena. És el que es va viure aquest divendres al vespre al Cor de la Catedral de Barcelona amb la interpretació de *Celestial Sant Sopar*. La iniciativa neix de la [ment creativa](#) del músic i artista plàstic **Miquel Pujol i Grau**. Fa uns anys va proposar al poeta **Carles Duarte** una creació estètica i espiritual evocant el Sant Sopar. El resultat va ser un conjunt de poemes i un diàleg musical que evoca "els sentiments i les reflexions que omplien els cors dels apòstols davant la figura impressionant de Jesús acostant-se a la creu", com explica Pujol. Més endavant, es va ampliar amb uns textos de caràcter més teològic del capellà i historiador **Jaume Aymar**.

La publicació d'aquest projecte en forma de llibre a l'Editorial Claret i la iniciativa del canonge i arxiver **Josep Maria Bonet**, va portar a [interpretar](#) el Celestial Sant Sopar a la Catedral de Barcelona. Bonet va convidar als assistents a endinsar-se en la interpretació de tal manera que "música i poesia seran el nostre esperit que puja amunt: mireu, escolteu, estimeu; Jesús hi és present". L'entorn del cor gòtic de la catedral i el Ciri Pasqual, presidint van donar al recital poètic, teològic i musical un caràcter ple. El CD que acompanya el llibre permet acostar-s'hi, però no és el mateix que viure-ho en un entorn sacre.

La interpretació es va fer amb els tres autors de l'obra, Pujol, Duarte, i Aymar, tres personatges dels que sustenten el nivell cultural del país. La lectura del text d'Aymar i Duarte és intercalada o acompanyada amb el violoncel de Pujol. Els apòstols que comparteixen el Sant Sopar amb Jesús van desfilar un a un per l'obra, acompanyats de la música solitària del violoncel. La centralitat de Jesús, que va quedant abandonat pels apòstols, es manifesta gràficament al final de la interpretació quan els autors de l'obra acaben sostenint conjuntament el Ciri Pasqual encès.

El llibre

Una proposta singular per a un [llibre singular](#). Celestial Sant Sopar és sobretot una proposta gràfica. Tots els textos apareixen escrits a mà pels mateixos autors, combinats amb les composicions de Pujol. Gairebé com si fos un llibre personalitzat per a cada lector. També està escrit a mà el pròleg del llibre que ofereix l'arquebisbe **Joan-Enric Vives**, i una meditació final del bisbe **Sebastià Taltavull**. Un "embolcall eclesial", com remarca Aymar en el pròleg, a una proposta adreçada a qualsevol persona amb sensibilitat espiritual.

Una experiència gràfica i musical que "palea la contemporaneïtat del fet religiós com a matèria artística i l'encert de cercar noves formes d'aproximació al diàleg entre l'art i la paraula", explica també Duarte. I Vives convida a "entrar-hi descalç", com mereix el Misteri Pasqual.

Sant Ignasi

La representació a la Catedral de Barcelona també va singularitzar la presència de Sant Ignasi de Loyola en l'obra. En una de les capelles del temple es pot veure el retaule Barroc de Sant Pacià i Sant Ignasi en el que l'escena del Sant Sopar compta amb un apòstol més. El tretze apòstol s'atribueix a la representació del fundador dels jesuïtes, "como si allí presente me hallara". Així, a la final de la interpretació els assistents van poder visitar el retaule amb una breu explicació artística i teològica el canonge Bonet.

Tot i la magnitud de la Catedral, la representació en el cor va donar un relleu especial a l'obra poètica i musical. Un espai recollit en el que el públic va omplir el cor i va seguir la interpretació amb un silenci catedralici. Silenci només trencat per l'habitual senyora Tuies, la que no es perd cap concert gratuït d'estiu acompanyant als artistes amb el soroll rítmic del ventall donant-se cops a la pitrera i oferint-los com a acte penitencial a la resta d'assistents.